

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2022. gada 30. novembrī*

Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlots bezvadu tālvadības pults piederums – Spēkā neesamības pamats – Ražojuma izskata iezīmes, ko nosaka vienīgi tā tehniskā funkcija – Regulas (EK) Nr. 6/2002 8. panta 1. punkts un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Fakti un pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti procesā apelācijas padomē – Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punkts – Pienākums norādīt pamatojumu – Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts un 2. punkta c) apakšpunkts

Lietā T-611/21

ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c., Sosnoweca [Sosnowiec] (Polija), ko pārstāv *M. Oleksyn*, advokāts,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroju (EUIPO), ko pārstāv *M. Chylińska* un *M. J. Ivanauskas*, pārstāvji,

atbildētājs,

otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece –

ESSAtech, Prístoupima [Přístoupim] (Čehijas Republika),

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

apspriežu laikā šādā sastāvā: priekšsēdētāja V. Tomljenoviča [V. Tomljenović], tiesneši I. Nemms [I. Nömm] un D. Kukovecs [D. Kukovec] (referents),

sekretāre: M. Zvozdžaka-Karbona [M. Zwozdziak-Carbonne], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2022. gada 11. jūlijā tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

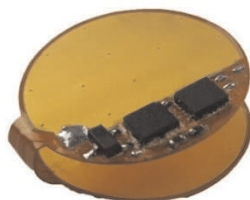
* Tiesvedības valoda – poļu.

Spriedums

- 1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *ADS L. Kowalik, B. Włodarczyk s.c.* lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (*EUIPO*) Apelācijas trešās padomes 2021. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 1070/2020-3 (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Tiesvedības priekšvēsture

- 2 2017. gada 7. decembrī prasītāja iesniedza *EUIPO* Kopienas dizainparauga reģistrācijas pieteikumu saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 6/2002 (2001. gada 12. decembris) par Kopienas dizainparaugiem (OV 2002, L 3, 1. lpp.).
- 3 Reģistrācijai pieteiktais Kopienas dizainparaugs, kas šajā lietā ir apstrīdēts, ir attēlots šādi:

- 4 Preces, kurām paredzēts izmantot apstrīdēto dizainparaugu, ietilpst 14.03. klasē atbilstoši grozītajam 1968. gada 8. oktobra Lokarno Nolīgumam par dizainparaugu starptautiskās klasifikācijas izveidošanu, un atbilst šādam aprakstam: “[bezvadu] tālvadības pultis (piederumi)”.
- 5 2017. gada 7. decembrī apstrīdētais dizainparaugs tika reģistrēts kā Kopienas dizainparaugs ar numuru 4 539 302-0001 un publicēts 2018. gada 5. marta *Bulletin des dessins ou modèles communautaires* [Kopienas Dizainparaugu Biļetenā] Nr. 2018/044.
- 6 2019. gada 20. maijā otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece – *ESSAtech* – saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 52. pantu iesniedza pieteikumu par apstrīdētā dizainparauga spēkā neesamības atzīšanu.
- 7 Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojumam bija izvirzīts Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktā, lasot to kopsakarā ar tās 8. panta 1. un 2. punktu, paredzētais pamats.
- 8 2020. gada 6. aprīlī Anulēšanas nodaļa pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīja.
- 9 2020. gada 27. maijā otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 55.–60. pantu iesniedza *EUIPO* apelācijas sūdzību par Anulēšanas nodaļas lēmumu.
- 10 Ar apstrīdēto lēmumu *EUIPO* Apelācijas trešā padome apmierināja apelācijas sūdzību, atcēla Anulēšanas nodaļas lēmumu un atzina apstrīdēto dizainparaugu par spēkā neesošu.

- 11 Šajā ziņā Apelācijas padome uzsvēra, pirmkārt, ka attiecīgā ražojuma, proti, ierīces, kuru paredzēts novietot uz tādu elektroierīču tālvadības pults baterijas, kas darbināmas ar baterijām, tehniskā funkcija ir nodrošināt enerģijas padeves atslēgšanu, kad pults netiek izmantota. Otrkārt, tā konstatēja, ka attiecīgā ražojuma izskata īpašības ir šādas: divas aplveida plāksnes zelta un brūnā krāsā, viena josla, kas savieno abas aplveida plāksnes, un iespiedshēma, kura atrodas vienas plāksnes, ko veido elektroniskas sastāvdaļas, malā. Treškārt, tā uzskatīja, ka visas minētās īpašības nosaka vienīgi attiecīgā ražojuma tehniskā funkcija, līdz ar to apstrīdētais dizainparaugs ir jāatzīst par spēkā neesošu saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar tās 8. panta 1. punktu.

Lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest *EUIPO* un otrai procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies procesā *EUIPO*.
- 13 *EUIPO* prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par dokumentu, kas pirmoreiz iesniegti Vispārējā tiesā, pieņemamību

- 14 Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu atzīt par pieņemamiem pierādījumiem prasības pieteikuma A.4–A.6 pielikumos ietvertos tīmekļvietnes ekrānuzņēmumus. Tā uzskata, ka šie dokumenti pierādot alternatīvu esamību ražojumiem, kas aptverti ar attiecīgo dizainparaugu, kā arī radošās brīvības nopietnu ierobežojumu.
- 15 *EUIPO* apstrīd prasības pieteikuma A.4–A.6 pielikumu pieņemamību, pamatojoties uz to, ka tajos ietvertie dokumenti pirmo reizi ir iesniegti Vispārējā tiesā.
- 16 Jākonstatē, kā izriet no lietas materiāliem, ka prasības pieteikuma A.4–A.6 pielikumos ietvertie dokumenti nav tikuši iesniegti *EUIPO*, bet gan pirmo reizi – Vispārējā tiesā.
- 17 Taču no judikatūras izriet, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 6/2002 61. panta formulējumu, Vispārējās tiesas veiktā Apelācijas padomes lēmuma tiesiskuma pārbaude ir jāveic atbilstoši tai uzdotajiem tiesību jautājumiem. Tādējādi Vispārējai tiesai nav atkārtoti jāpārbauda faktiskie apstākļi to pierādījumu kontekstā, kurus tai iesniedz pirmo reizi. Proti, šo pierādījumu pieņemšana būtu pretrunā Vispārējās tiesas Reglamenta 188. pantam, saskaņā ar kuru lietas dalībnieki procesuālajos rakstos, kas iesniegti tiesvedībā Vispārējā tiesā, nevar mainīt Apelāciju padomē izskatītā strīda

priekšmetu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2013. gada 23. oktobris, *Viejo Valle/ITSB – Établissements Coquet* (tase un apakštase ar rievām un dziļais šķīvis ar rievām), T-566/11 un T-567/11, EU:T:2013:549, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 18 Tāpēc dokumenti, kuri pirmo reizi iesniegti Vispārējā tiesā, nav jāņem vērā, nepārbaudot šo dokumentu pierādījumu spēku (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2010. gada 18. marts, *Grupo Promer Mon Graphic/ITSB – PepsiCo* (Riņķveida veicinošā ražojuma attēls), T-9/07, EU:T:2010:96, 24. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 19 Līdz ar to prasības pieteikuma A.4–A.6 pielikumos ietvertos dokumenti nevar tikt ņemti vērā un tādējādi tie ir jāuzskata par nepieņemamiem.

Par pamatu pamatotību

- 20 Prasības pamatojumam prasītāja būtībā izvirza divus pamatus. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 6/2002 8. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 25. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpums, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 41. panta 1. punktu, pārkāpums. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 63. panta 2. punktu, pārkāpums, kā arī Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 41. panta 1. punktu, pārkāpums.
- 21 Prasības izskatīšana ir jāsāk ar otrā pamata analīzi.
- 22 Ar otro pamatu prasītāja pārmet Apelācijas padomei, ka tā neesot pareizi izvērtējusi pierādījumus un argumentus, kurus pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja pirmo reizi ir iesniegusi procesā Apelācijas padomē, proti, Apelācijas padomē iesniegtā apelācijas sūdzības pamatojuma 1.–4. pielikumu.
- 23 Pirmām kārtām, prasītājas ieskatā Apelācijas padome būtībā esot pārkāpusi Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar šīs pašas regulas 63. panta 2. punktu. Otrām kārtām, prasītāja norāda uz Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar 41. panta 1. punktu, pārkāpumu.
- 24 EUIPO apstrīd prasītājas argumentus.
- 25 EUIPO apgalvo, pirmām kārtām, ka Apelācijas padome ir pareizi īstenojusi savu rīcības brīvību *atzīt* par pieļaujamiem pierādījumus, kurus iesniegusi otra procesa EUIPO dalībniece, jo šajā lietā bija izpildīti Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 (2018. gada 5. marts), ar ko papildina [...] Regulu (ES) 2017/1001 [...] un atceļ Deleģēto Regulu (ES) 2017/1430 (OV 2018, L 104, 1. lpp.), 27. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi. Otrām kārtām, tā uzsver, ka, tā kā prasītāja nav apstrīdējusi šo pieļaujamību, minētajai padomei nebija pienākuma to tieši pamatot.
- 26 Izskatāmajā lietā no lietas materiāliem izriet, ka Apelācijas padomē iesniegtajā apelācijas sūdzībā par Anulēšanas nodaļas lēmumu pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja ir iesniegusi dokumentu, kurā izklāstīts tās apelācijas sūdzības pamatojums, kā arī pielikumus Nr. 1–4. Šajos pielikumos ir ietverti šādi pierādījumi:
 - aplveida integrālshēmu attēli un hipersaites uz to avotiem (pielikums Nr. 1);

- hipersaite uz *YouTube* tīmekļa vietnē pieejamu video, kā arī attēli, kuros parādīta ražojuma izmantošana (pielikums Nr. 2);
 - agrāku dizainparaugu attēli un hipersaites uz to avotiem (pielikums Nr. 3);
 - ražojuma apraksts (pielikums Nr. 4).
- 27 Kā izriet no lietas materiāliem un kā to atzīst lietas dalībnieki, apelācijas sūdzības pamatojuma pielikumos Nr. 1–4 ir ietverti fakti vai pierādījumi, kuri pirmoreiz iesniegti minētajā padomē. Apelācijas sūdzībā pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja šajā ziņā arī ir sniegusi papildu argumentāciju, kas nebija ietverta pieteikumā par spēkā neesamības atzīšanu.
- 28 Šajā ziņā jānorāda, ka saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu “lietas izskatīšanas procesa laikā [EUIPO] izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr prasībās par spēkā neesamības atzīšanu [EUIPO] aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi”. Saskaņā ar minētās regulas 63. panta 2. punktu EUIPO “var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi”.
- 29 No Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka saskaņā ar vispārēju noteikumu un ja vien nav noteikts pretējais, faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic puses, ir iespējama pēc šādi iesniegšanai noteikto termiņu beigām, piemērojot Regulas Nr. 6/2002 tiesību normas, un ka EUIPO nekādā veidā nav liegts ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas izvirzīti vai iesniegti novēloti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. jūlijs, *Gamet/EUIPO – “Metal-Bud II” Robert Gubala* (Durvju rokturis), T-306/16, nav publicēts, EU:T:2017:466, 15. punkts, pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2007. gada 13. marts, *ITSB/Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 42. punkts).
- 30 Precizējot – tā kā EUIPO “var” šādā gadījumā izlemt neņemt vērā šādus pierādījumus, minētā tiesību norma faktiski piešķir tam plašu rīcības brīvību, lai, pamatojot savu lēmumu šajā jautājumā, ņemtu vai neņemtu vērā šādu informāciju (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 5. jūlijs, (Durvju rokturis), T-306/16, nav publicēts, EU:T:2017:466, 16. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 31 Attiecībā uz Apelācijas padomes rīcības brīvības izmantošanu, lai, iespējams, ņemtu vērā faktus vai pierādījumus, kas pirmo reizi iesniegti procesā šajā padomē, jānorāda, ka šāda ņemšana vērā var būt pamatota, ja ir izpildīti Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi.
- 32 Konkrētāk – Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā ir paredzēts:
- “Saskaņā ar Regulas [...] 2017/1001 95. panta 2. punktu Apelācijas padome var akceptēt faktus vai pierādījumus, kas pirmo reizi iesniegti tieši tai tikai tad, ja šie fakti vai pierādījumi atbilst šādām prasībām:
- a) tie pirmšķietami ir tādi, kas ir būtiski lietas iznākumam; un
 - b) tie laikus nav iesniegti pamatotu iemeslu dēļ, jo īpaši, ja tie tikai papildina jau laikus iesniegtus būtiskus faktus un pierādījumus vai tiek iesniegti, lai apstrīdētu secinājumus, ko pirmā instance izdarījusi vai izskatījusi pēc savas iniciatīvas lēmumā, uz kuru attiecas apelācija.”

- 33 Proti, Deleģētā regula 2018/625 ir piemērojama Kopienas dizainparaugu jomā, jo saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 108. pantu minētās regulas noteikumi par procesu Apelācijas padomēs piemērojami arī apelācijas sūdzībām par lēmumiem, kas minēti šīs Regulas 55. pantā (spriedums, 2021. gada 24. marts, *Lego/EUIPO – Delta Sport Handelskontor* (Būvēšanas klucītis no rotaļu būvēšanas komplekta), T-515/19, nav publicēts, EU:T:2021:155, 44. punkts). Pēdējais minētais pants attiecas tostarp uz anulēšanas nodaļu lēmumiem, kā tas ir šajā lietā.
- 34 Tāpat jānorāda, ka Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punkta saturs ir identisks Regulas 2017/1001 95. panta 2. punkta – kas ir skaidri norādīts Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā – saturam.
- 35 No tā izriet, ka Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi *mutatis mutandis* ir piemērojami Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punktam. Tātad Apelācijas padomes iespēju ņemt vērā novēloti iesniegtus faktus un pierādījumus, kuri pirmo reizi iesniegti Apelācijas padomē, saskaņā ar minētās Regulas 63. panta 2. punktu, reglamentē šīs deleģētās regulas 27. panta 4. punkts (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, *Kondyterska korporatsiia “Roshen”/EUIPO – Krasnyj Ochyabr* (Omāra attēlojums), T-254/20, nav publicēts, EU:T:2021:650, 55. un 56. punkts).
- 36 Saskaņā ar judikatūru Vispārējai tiesai ir jāvērtē, vai Apelācijas padome ir efektīvi izmantojusi tai piešķirto plašo rīcības brīvību, lai pamatoti un pienācīgi – ievērojot visus nozīmīgos apstākļus – izlemtu, ņemt vai neņemt vērā faktus vai pierādījumus, kuri tai iesniegti pirmo reizi, un pieņemt lēmumu, kas tai bija jāpieņem. Turklāt tai ir jāpārbauda, vai Apelācijas padome ir pienācīgi izmantojusi tai Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punktā piešķirto rīcības brīvību (skat. spriedumu, 2017. gada 5. jūlijs, *Durvju rokturis*, T-306/16, nav publicēts, EU:T:2017:466, 18. punkts un tajā minētā judikatūra). Ņemot vērā šī sprieduma 35. punktu, pēdējā minētā tiesību norma jāpiemēro kopsakarā ar Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktu.
- 37 Kā izriet no šī sprieduma 30. un 36. punktā minētās judikatūras saistībā ar Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punktu, Apelācijas padomei ir jāīsteno sava minētajā tiesību normā paredzētā rīcības brīvība, lai, pamatojot savu lēmumu šajā ziņā, izlemtu, vai ir vai nav jāņem vērā fakti vai pierādījumi, kuri tai iesniegti pirmo reizi. Šis pienākums ir arī paredzēts judikatūrā saistībā ar Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktu, saskaņā ar ko, ja minētā Apelācijas padome pieņem un pamato savu lēmumu ar šādiem faktiem vai pierādījumiem, tai saskaņā ar minētās regulas 62. pantu ir obligāti jānorāda iemesli, kuri lika tai uzskatīt, ka šīs deleģētās regulas 27. panta 4. pantā noteiktie nosacījumi bija izpildīti (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 30. jūnijs, *Skyliners/EUIPO – Sky* (“SKYLINERS”), T-15/20, nav publicēts, EU:T:2021:401, 80. punkts).
- 38 Šajā ziņā jānorāda, ka Apelācijas padomes pienākuma īstenot savu Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punktā paredzēto rīcības brīvību – lai, pamatojot savu lēmumu šajā ziņā, nolemtu, vai ir jāņem vērā izvirzītie fakti vai pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti šajā padomē, – pamatā ir iestādes pienākums pamatot savus lēmumus.
- 39 Turklāt Apelācijas padomes pārbaude, vai ir pieņemami fakti vai pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti šajā padomē, ir obligāts posms, lai tā, iespējams, veiktu šo pierādījumu analīzi, pārbaudot tai iesniegtās apelācijas sūdzības pamatotību.

- 40 Līdz ar to gan attiecībā uz jautājuma par to faktu vai pierādījumu pieļaujamības, kas pirmo reizi iesniegti procesā Apelācijas padomē, analīzi, gan jautājumu izskatīšanu pēc būtības apstrīdētajam lēmumam ir jāatbilst pienākuma norādīt pamatojumu prasībām, kas paredzētas tostarp Hartas 41. pantā “Tiesības uz labu pārvaldību”, precīzāk, minētā panta 1. punktā un 2. punkta c) apakšpunktā, kuru pārkāpumus arī apgalvo prasītāja.
- 41 Šajā ziņā jānorāda, ka Hartas 41. panta 1. punktā ir paredzēts, ka “ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās”. Savukārt minētā panta 2. punkta c) apakšpunktā ir precizēts, ka “šīs tiesības ietver tostarp [...] pārvaldes pienākumu pamatot savus lēmumus”.
- 42 Pienākumam norādīt pamatojumu, kas arī izriet no Regulas Nr. 6/2002 62. panta, saskaņā ar judikatūru ir divi mērķi, pirmkārt, ļaut ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības, un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai veikt lēmuma tiesiskuma kontroli (spriedums, 2017. gada 16. februāris, *Antrax It/EUIPO – Vasco Group* (Apkures radiatoru termosifoni), T-828/14 un T-829/14, EU:T:2017:87, 82. punkts).
- 43 Jautājums, vai lēmuma pamatojums atbilst šīm prasībām, ir jāizvērtē, ņemot vērā ne vien tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visas konkrēto jomu regulējošās juridiskās normas (spriedums, 2017. gada 9. februāris, *Mast-Jägermeister/EUIPO* (Kausi), T-16/16, EU:T:2017:68, 58. punkts).
- 44 Ir jāuzsver, ka pienākuma norādīt pamatojumu mērķis ir arī novērst patvaļīgu lēmumu pieņemšanu. Tas ietver pašdisciplīnas efektu tādā nozīmē, ka lēmuma autoram, kuram ir jāsniedz lēmuma pamatā esošie iemesli, ir arī jānodrošina, lai šie iemesli būtu atbilstīgi, konsekventi un pietiekami precīzi.
- 45 No tā izriet – tad, kad Apelācijas padome īsteno tai ar Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punktu piešķirto rīcības brīvību, tai ir jāpamato savs lēmums attiecībā uz pirmo reizi tai iesniegto faktu vai pierādījumu pieļaujamību, tostarp norādot, vai, ņemot vērā Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā paredzētos nosacījumus, minētie pierādījumi var tikt pieņemti. Tātad šajā lietā ir jāpārbauda, vai šī padome ir ievērojusi minēto pienākumu.
- 46 Izskatāmajā lietā, pat ja Apelācijas padome apstrīdētajā lēmumā nav tieši konstatējusi faktu vai pierādījumu, kas iesniegti Apelācijas padomē apelācijas sūdzības, kurā izklāstīts tās pamatojums, pielikumos Nr. 1–4, pieļaujamību, ir jāuzskata, ka šī padome minētos faktus un pierādījumus netieši, bet noteikti ir ņēmusi vērā. Proti, pirmkārt, ne tikai vairāki minētajos pielikumos sniegtie pierādījumi ir tikuši norādīti apstrīdētā lēmuma 15. punktā minēto lietas dalībnieku izvirzīto pamatu un argumentu izklāstā, bet to ņemšana vērā ir izsecināma arī no atsaucēm minētā lēmuma pamatojumā uz visiem faktiem, argumentiem un pierādījumiem, kas iesniegti šajā padomē. Otrkārt, gan prasītāja, gan EUIPO savos procesuālajos rakstos ir vienojušies par šādu pieļaujamību.
- 47 Tomēr jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma pamatojumā nav ietverta nekāda informācija attiecībā uz iemesliem, kuru dēļ Apelācijas padome ir atzinusi par pieļaujamiem faktus vai pierādījumus, ko pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzēja pirmo reizi ir iesniegusi procesā šajā padomē.
- 48 Tādējādi Vispārējā tiesa nevar pārbaudīt, vai Apelācijas padome ir piemērojusi Regulas 2018/625 27. panta 4. punktu un vai abas šajā tiesību normā noteiktās prasības ir izpildītas, pirms tādu izvirzīto faktu vai pierādījumu pieļaujamības, kas pirmo reizi iesniegti šajā

padomē. It īpaši Vispārējā tiesa nevar kontrolēt, vai šī padome, pirmkārt, ir pārbaudījusi, vai minētajiem pierādījumiem pirmšķietami ir nozīme tiesību strīdā un, otrkārt, iespējamās pamatotos iemeslus, kuru dēļ tie tika iesniegti novēloti. Līdz ar to Vispārējai tiesai nav iespējams uzzināt šādas pieļaujamības pamatojumu un novērtēt apstrīdētā lēmuma pamatotību šajā jautājumā.

- 49 Tāpat – ņemot vērā, ka apstrīdētajā lēmumā nav norādīti iemesli, kādēļ ir pieļaujami fakti vai pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti procesā Apelācijas padomē, – lietas dalībnieki nevar iepazīties ar šīs pieļaujamības pamatojumu, lai aizstāvētu savas tiesības.
- 50 Līdz ar to ir jākonstatē, ka, ciktāl apstrīdētajā lēmumā nav norādīts pamatojums attiecībā uz to fakti vai pierādījumi, kas pirmo reizi iesniegti procesā Apelācijas padomē, pieļaujamību, šī padome nav ievērojusi no Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punkta un Hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar Hartas 41. panta 1. punktu, izrietošās prasības.
- 51 Šo secinājumu nevar atspēkot *EUIPO* izvirzītie argumenti.
- 52 Pirmām kārtām, ir jānoraida *EUIPO* arguments, saskaņā ar kuru, tā kā prasītāja procesā Apelācijas padomē nebija apstrīdējusi fakti vai pierādījumi, kas pirmo reizi tikuši iesniegti minētajai padomei, pieļaujamību, šai padomei nebija pienākuma skaidri pamatot to pieļaujamību.
- 53 Proti, pirmkārt, no judikatūras izriet, ka pamatojums var būt netiešs, ja vien tas ieinteresētajām personām ļauj uzzināt iemeslus, kuru dēļ ticis pieņemts Apelācijas padomes lēmums, un kompetentajai tiesai – gūt pietiekamu informāciju, lai veiktu kontroli (skat. spriedumu, 2013. gada 25. aprīlis, *Bell & Ross/ITSB – KIN* (Rokas pulksteņa korpuss), T-80/10, nav publicēts, EU:T:2013:214, 37. punkts). Taču kā konstatēts šī sprieduma 48. un 49. punktā, šajā lietā tas tā nav.
- 54 Otrkārt, kā norādīts šī sprieduma 45. punktā, ja Apelācijas padome īsteno tai ar Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punktu piešķirto rīcības brīvību, tai ir jāpamato savs lēmums attiecībā uz pirmo reizi tai iesniegto fakti vai pierādījumi pieļaujamību, tostarp norādot, vai, ņemot vērā Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā paredzētos nosacījumus, minētie pierādījumi var tikt pieņemti.
- 55 No tā izriet, ka šī sprieduma 52. punktā minētā *EUIPO* argumenta pārbaude ir jāveic, ņemot vērā, ka pastāv Apelācijas padomes pienākums tostarp norādīt, vai, ievērojot Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā paredzētos nosacījumus, var tikt pieņemti fakti vai pierādījumi, kas šajā padomē iesniegti pirmoreiz.
- 56 Protams, saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktu *EUIPO* fakti pārbaude strīdos par spēkā neesamības atzīšanu, kā tas ir šajā lietā, ir ierobežota ar lietas dalībnieku izvirzītajiem pamatiem un prasībām.
- 57 Tomēr Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punktā Apelācijas padomei nav noteikts pienākums pārbaudīt un pamatot to fakti vai pierādījumi pieļaujamību, kas pirmo reizi iesniegti minētajā padomē saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktu, jo prasītāja nav apstrīdējusi to pieņemamību.
- 58 Proti, saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 2. punktu Apelācijas padomei pēc savas iniciatīvas ir jāizskata tiesību jautājumi, kurus lietas dalībnieki nav izvirzījuši, bet kuri attiecas uz būtiskām procesuālajām prasībām, vai – ja nepieciešams atrisināt jautājumus, lai nodrošinātu

pareizu Regulas Nr. 6/2002 piemērošanu attiecībā uz lietas dalībnieku iesniegtajiem faktiem, – pierādījumiem un argumentiem (šajā nozīmē un pēc analogijas skat. spriedumus, 2020. gada 10. jūnijs, *L. Oliva Torras/EUIPO – Mecánica del Frío* (Savienojuma detaļas automašīnām), T-100/19, EU:T:2020:255, 70.–72. punkts, un 2021. gada 13. oktobris, *Škoda Investment/EUIPO – Škoda Auto* (Bultas ar spārnu attēlojums), T-712/20, EU:T:2021:700, 24. punkts).

- 59 Šajā lietā jautājums par to, vai pirmo reizi Apelācijas padomē iesniegtie fakti vai pierādījumi var tikt atzīti par pieļaujamiem saskaņā ar Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktu ir jautājums par pareizu Regulas Nr. 6/2002 piemērošanu attiecībā uz lietas dalībnieku iesniegtiem faktiem, pierādījumiem un argumentiem minētā panta 2. punkta izpratnē. Minētajai padomei tādāpēc pēc savas iniciatīvas ir jāizskata šis jautājums un jāpamato sava atbilde.
- 60 Līdz ar to – pretēji tam, ko apgalvo *EUIPO*, – fakti vai pierādījumi, kuri pirmoreiz iesniegti Apelācijas padomē atbilstoši Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktam, pieļaujamība, kā arī pamatojuma sniegšana par to apstrīdētajā lēmumā nav izslēgta no minētās padomes pārbaudes tikai tādēļ vien, ka prasītāja procesā šajā padomē tādu pieļaujamību nav apstrīdējusi.
- 61 Treškārt, šo secinājumu apstiprina Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punkta mērķis.
- 62 Proti, Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punkta mērķis tostarp ir nodrošināt *EUIPO* procesu pareizu norisi un efektivitāti, mudinot lietas dalībniekus ievērot tiem noteiktos termiņus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 19. janvāris, *Masterbuilders, Heiermann, Schmidtmann/EUIPO – Cirillo* ("POMODORO"), T-76/21, nav publicēts, EU:T:2022:16, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 63 Tātad Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktam ir vispārējo interešu mērķis. Šādos apstākļos un ņemot vērā, ka šī tiesību norma neattiecas vienīgi uz attiecīgo lietas dalībnieku interešu aizsardzību, lietas dalībnieku rīcībā nevar būt pierādījumu pieļaujamības noteikumu ievērošanas pārbaude.
- 64 Taču šī sprieduma 52. punktā minētais *EUIPO* arguments, apstrīdētā lēmuma pamatojuma izklāsta saturu attiecībā uz Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā veikto pārbaudi pakārtojot jautājumam, vai fakti vai pierādījumi, kas pirmoreiz iesniegti Apelācijas padomē, pieļaujamība ir tikusi apstrīdēta procesā minētajā padomē, lietas dalībnieku rīcībā nodod pārbaudi par to, vai ir ievēroti šajā tiesību normā paredzētie noteikumi par pieļaujamību. Tomēr šīs padomes pienākums ievērot likumu, it īpaši pārbaudot pierādījumu pieļaujamību tiesiskā regulējuma un pamatojuma prasību ziņā, nevar būt atkarīgs no tā, ka lietas dalībnieki tai lūdz veikt šādu pārbaudi.
- 65 Ceturtkārt, ir jānorāda, kā izriet no judikatūras attiecībā uz Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktu, ka lietas dalībniekam, kas iesniedz pierādījumus, ir jāpamato iemesli, kuru dēļ pierādījumi ir iesniegti šajā procesa stadijā, kā arī jāpierāda šādas iesniegšanas neiespējamība procesā Anulēšanas nodaļā (pēc analogijas skat. spriedumu, 2021. gada 6. oktobris, (Omāra attēlojums), T-254/20, nav publicēts, EU:T:2021:650, 59. punkts).
- 66 Ar savu šī sprieduma 52. punktā atgādināto argumentu *EUIPO* mēģina apšaubīt šī sprieduma 65. punktā minētajā judikatūrā definēto pierādīšanas pienākumu, vēloties panākt, ka apstrīdētā lēmuma saturs saistībā ar pārbaudi atbilstoši Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktam būtu atkarīgs no jautājuma par to, vai procesā Apelācijas padomē pirmo reizi izvirzīto fakti vai

pierādījumu pieļaujamība ir tikusi apstrīdēta vai nav. Tomēr šīs padomes pienākums ievērot likumu, it īpaši pārbaudot pierādījumu pieļaujamību tiesiskā regulējuma un pamatojuma prasību ziņā, nevar būt atkarīgs no tā, ka lietas dalībnieki tai lūdz veikt šādu pārbaudi.

- 67 Tāpat *EUIPO* aizstāvētā tēze nozīmētu, ka no lietas dalībniekiem Apelācijas padomē ir prasīts nodrošināt, lai tā ievērotu savus procesuālos pienākumus Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 2. punkta izpratnē, kuri ir saistoši un ir pakļauti pārbaudei pēc šīs padomes iniciatīvas.
- 68 Līdz ar to ir jākonstatē – neatkarīgi no tā, ka prasītāja nav apstrīdējusi faktu vai pierādījumu, kas pirmoreiz iesniegti procesā Apelācijas padomē, pieļaujamību, Apelācijas padomei katrā ziņā saskaņā ar Regulas Nr. 6/2002 63. panta 2. punktu – kopsakarā ar Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktu – bija jāpārbauda minētā pieļaujamība un jāizklāsta iemesli, kuru dēļ tā attiecīgos faktus un pierādījumus ir atzinusi par pieļaujamiem.
- 69 Otrām kārtām, nevar piekrist arī *EUIPO* argumentiem, kuru mērķis ir pierādīt, ka Deleģētās regulas 2018/625 27. panta 4. punktā paredzētie nosacījumi šajā lietā ir izpildīti.
- 70 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru lēmuma pamatojumam jābūt norādītam pašā lēmuma tekstā un to nevar norādīt ar *EUIPO* vēlāk sniegtiem paskaidrojumiem, izņemot ārkārtas apstākļus, kas, nepastāvot steidzamībai, nav izpildīti. No minētā izriet, ka principā lēmumam jābūt pašpietiekamam un tā pamatojums nevar izrietēt no paskaidrojumiem, kas sniegti vēlāk, kad par attiecīgo lēmumu jau ir celta prasība Savienības tiesā (skat. spriedumu, 2007. gada 12. decembris, *Sony Computer Entertainment Europe/EUIPO – Vieta Audio* (“Vita”), T-35/16, nav publicēts, EU:T:2017:886, 57. punkts un tajā minētā judikatūra; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2018. gada 14. marts, *Gift Diffusion/EUIPO – Crocs* (Kurpes), T-424/16, nav publicēts, EU:T:2018:136, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 71 Izskatāmajā lietā, nepastāvot nekādam steidzamībai, izņēmuma apstākļi, kas ļautu *EUIPO* sniegt paskaidrojumus, lai papildinātu apstrīdētā lēmuma pamatojumu, nav izpildīti. Katrā ziņā šajā lietā sniegtie paskaidrojumi nevar tikt uzskatīti par tādiem, kas papildina pastāvošu pamatojumu, jo tie ir pilnīgi jauns pamatojums.
- 72 Turklāt saskaņā ar judikatūru trūkumi pamatojumā paši par sevi ir pietiekami, lai pamatotu apstrīdētā lēmuma atcelšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1998. gada 2. aprīlis, Komisija/*Sytraval* un *Brink’s France*, C-367/95 P, EU:C:1998:154, 78. punkts). Tātad jākonstatē, ka šī sprieduma 50. punktā norādītās Apelācijas padomes pieļautās kļūdas dēļ apstrīdētais lēmums ir jāatceļ.
- 73 Turklāt šo secinājumu nevar atspēkot judikatūra, saskaņā ar kuru prasītājam nav nekādas leģitīmas intereses izvirzīt pienākuma norādīt pamatojumu neizpildī gadījumā, ja uzreiz ir skaidrs, ka pēc apstrīdētā lēmuma atcelšanas būtu jāpieņem identisks lēmums (spriedumi, 1976. gada 29. septembris, *Morello/Komisija*, 9/76, EU:C:1976:129, 11. punkts, un 2003. gada 3. decembris, *Audi/ITSB* (“TDI”), T-16/02, EU:T:2003:327, 97. un 98. punkts).
- 74 Proti, no vienas puses, nevar izslēgt, ka Apelācijas padomes veiktā Regulas 2018/625 27. panta 4. punktā paredzēto nosacījumu pārbaude varētu to vedināt atzīt par nepieļaujamiem faktus vai pierādījumus, kas pirmo reizi iesniegti šajā padomē. Šajā ziņā Vispārējai tiesai tomēr nav pienākuma aizstāt *EUIPO*, vērtējot attiecīgos faktus un pierādījumus (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 28. septembris, *European Food/EUIPO – Société des produits Nestlé* (“FITNESS”), T-476/15, EU:T:2016:568, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 75 No otras puses, nevar arī izslēgt, ka tad, ja Apelācijas padomei būtu jānolemj atzīt par nepieļaujamiem faktus vai pierādījumus, kas pirmo reizi iesniegti šajā padomē, apstrīdētā lēmuma rezultāts varētu būt citāds. Šajā ziņā jānorāda, ka *EUIPO* atbildes rakstā atzīst, ka šie pierādījumi ir izmantoti, lai pamatotu minētās padomes izdarītos secinājumus par minētās attiecīgā ražojuma izskata īpašību tehniskās funkcijas vērtējumu.
- 76 Tādēļ jākonstatē, ka pēc apstrīdētā lēmuma atcelšanas nebūs noteikti jāpieņem identisks lēmums.
- 77 Līdz ar to prasītājas izvirzītais otrais pamats ir jāapmierina, neizvērtējot tās pārējos šī pamata pamatojumam izvirzītos argumentus, it īpaši tos, kas attiecas uz Regulas Nr. 6/2002 63. panta 1. punkta pārkāpumu.
- 78 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasība ir jāapmierina un tāvad apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, neizskatot pirmo pamatu.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 79 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 80 Prasītāja ir lūgusi piespriež *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā, kā arī izdevumus, kas radušies procesā *EUIPO*.
- 81 Tā kā *EUIPO* spriedums ir nelabvēlīgs, tam ir jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.
- 82 Attiecībā uz izdevumiem saistībā ar spēkā neesamības atzīšanas procesu Anulēšanas nodaļā un apelācijas procesu Apelācijas padomē ir jāatgādina, ka saskaņā ar Reglamenta 190. panta 2. punktu nepieciešamos izdevumus, kas lietas dalībniekiem ir radušies, izskatot lietu Apelācijas padomē, uzskata par atlīdzināmiem tiesāšanās izdevumiem. Tomēr tas neattiecas uz izdevumiem, kas radušies procesā Anulēšanas nodaļā.
- 83 No tā izriet, ka prasītājas lūgums piespriež *EUIPO* atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā Anulēšanas nodaļā un Apelācijas padomē, var tikt apmierināts tikai attiecībā uz nepieciešamajiem izdevumiem, kas radušies procesā Apelācijas padomē. Līdz ar to *EUIPO* atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies šajā pēdējā procesā, kā arī tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas trešās padomes 2021. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 1070/2020-3.**
- 2) EUIPO atlīdzina gan izdevumus, kas radušies procesā EUIPO Apelācijas padomē, gan tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Vispārējā tiesā.**

Tomljenović

Nõmm

Kukovec

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2022. gada 30. novembrī.

[Paraksti]